

Marc Vidal i Pou

De vegades hi ha estudis seriosos que tenen el valor de descobrir la sopa d'all. I això pot ser positiu perquè els que ja en sabíem el gust per pròpia experiència ara el coneixem amb l'aval científic que cal.

És el cas d'un recent estudi presentat per dos professors de la UPF sobre la presència d'alumnat immigrant a les aules i la dificultat afegida per als resultats acadèmics d'aquestes aules quan se'n supera un sis per cent de concentració.

L'estudi admet que, més enllà d'un deu per cent, la situació és molt preocupant. I també conclou que l'elevada desproporció d'escolarització d'aquest alumnat entre l'escola pública i la concertada hauria de fer pensar en establir un llindar d'escolarització d'immigrants a cada centre.

Doncs, molt bé. CCOO fa molts anys que ho diu, però a més ha fet propostes en recerca de solucions. La més agosarada, la més complexa i la més complicada de solucionar, perquè requereix molta valentia política si es vol fer bé, està inclosa al Pacte Nacional per a l'Educació i dibuixa una nova relació en l'admissió equitativa d'alumnat a través dels contractes programa i l'equiparació de les dues xarxes.

Hi ha gent que ho ha entès clarament així i hi ha gent que se'n seguirà lamentant fins l'eternitat. Què hi farem.

Tot i això, el dilema se'ns seguirà presentant en el futur com a mínim per dues raons.

La primera és estrictament filosòfica: si podem distribuir equitativament l'alumnat immigrant per evitar-ne la concentració més enllà dels sis per cent, no hauríem de poder distribuir igualment l'alumnat catalanet de bona nota i comportament immillorable a partir d'un determinat tant per cent per potenciar l'equilibri i l'equitat entre centres? Ja trobaríem algun estudi universitari que ens digués quin seria el tant per cent òptim. O per uns hi ha llibertat d'elecció de centres i per als altres no?

La segona és estrictament biològica: en l'hipotètic cas que aconseguíssim una distribució òptima entre tots els centres d'una determinada zona, i la natura, que és tossuda, hagués dotat tota aquesta zona d'una presència d'alumnat immigrant superior al sis per cent, o al deu per cent, o al trenta per cent, com hi ha casos reals, què fariem aleshores? Els fariem canviar de residència per equilibrar Catalunya amb la nova saba del mestissatge?

Potser jo també descobriré ara la sopa d'all si us dic que conec centres amb un percentatge molt elevat d'alumnat immigrant que s'han cregut això que tots són iguals i han de tenir les mateixes oportunitats que estan obtenint uns resultats acadèmics òptims i uns resultats socials encoratjadors.

Són poquets, és cert. Perquè l'esforç de sortir-se'n sense un plus de recursos és extraordinari. Però una cosa no treu l'altra: mentre apliquem pal·liatius per evitar guetos, que s'ha de fer, hauríem d'anar pensant a potenciar amb recursos pedagògics adequats i amb acompanyament i suport extern els centres que estan disposats a fixar-se l'objectiu d'aconseguir l'èxit escolar per a tothom en igualtat de drets i que creuen en les seves possibilitats reals.

No estan els temps per deixar passar oportunitats i aquesta se'ns està escapant.